Anul al 58-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL: în România 3 lei, în străinătate 6 lei
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 302 Joi 6 Noembrie 1941
12 Pagini

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 în străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

ABONAMENTE IN ŢARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR, UNIVERSUL CALATORIILOR, UNIVERSUL RADIO UNIV., UNIVERSUL LITERAR câte 20 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAŢIUNEA" SIBIIU

NAŢIUNEA ROMÂNĂ ESTE CHEMATĂ IN ADUNARE OBŞTEASCĂ PLEBISCITARĂ

PROCLAMAŢIA D-LUI MAREŞAL ANTONESCU CĂTRE ŢARĂ

M. S. REGELE MIHAI I

D. Mareşal Antonescu adresează Ţării următoarea proclamaţie:

ROMANI,

După un an de sbucium, de încercări crâncene şi de lupte sfinte, am hotărît să mă înfăţişez din nou judecăţii voastre drepte, pentru a vă cere să-mi aprobaţi fapta şi să-mi sprijiniţi răspunderile viitorului.

Bătrâna tradiţie strămoşească şi porunca înţeleaptă a vremii noastre cer conducătorilor de popoare să-şi împreune credinţa lor cu a Neamului, pentru a întrupa laolaltă crezul naţional şi pentru a-şi însufleţi propria lor putere.

De aceia, chem din nou Naţiunea în Adunare Obştească Plebiscitară pentru a-mi da aprobare asupra luptei ce am dus, asupra cârmuirii mele de până azi şi pentru a-şi exprima încrederea şi voinţa de a mă sprijini la împlinirea sarcinii ce-mi iau de a proceda la reorganizarea naţională a Statului şi la apărarea drepturilor noastre.

ROMANI,

La 6 Septembrie 1940 am găsit Ţara cu graniţele prăbuşite, singură, zdrobită, umilită şi trădată sub ameninţarea cotropirii streine.

Ceiace un Neam întreg se trudise de veacuri să zidească, se năruia tragic sub povara unor greşeli săvârşite de câţiva numai, într'un ceas prea greu pentru uşurinţa lor prea mare.

Monarhia era ameninţată, Armata dezonorată şi neîncrederea desnădejdii îngenunchiase sufletul românesc.

Statul se zbătea sub apăsarea frângerii graniţelor şi a ruinilor morale, dezorganizat, secătuit.

M'am trudit, Români, să aprind din cenuşa înfrângerii lumini de reînviere.

Zi de zi, ceas de ceas, am însăilat chinuit toate puterile Neamului şi m'am luptat să-i apăr destinul legându-l de Puterile Axei, singurele pe cari se putea rezema fiinţa noastră naţională, pentru a nu cădea cotropită de invazia comunistă.

Cu înţelegerea loială şi mare a Marelui Fuehrer Adolf Hitler şi a Ducelui Mussolini am garantat Naţiunii noastre popasul de reculegere şi reînălţare.

Am reorganizat Armata, am dat Statului noui temeiuri morale, întărind Monarhia prin curatul şi tânărul nostru Rege şi prin aspra cumpănă a cinstii şi a muncii pusă în viaţa noastră publică.

Am ajutat refugiaţii; am repus ordinea în administraţie; am ajutat agricultura mărindu-i producţia şi preţurile recoltelor; am înmulţit şoselele şi căile ferate; am mărit salariile şi pensiile, fără sarcini noui, din economiile înfăptuite.

Am ajutat Şcoala, am sprijinit Biserica, am încadrat Magistratura, am ajutat studenţimea, muncitorimea şi pe cei săraci prin opera de asistenţă socială şi am îmbunătăţit condiţiile sanitare.

Am făcut reforma Românizării, expropriind bunurile evreeşti şi am redat Neamului dreptul de întâetate, tăind vâscul care îi apăsa viaţa.

Am făcut mobilizarea Armatei fără a stirbi ordinea şi nevoile producţiei şi am păstrat vieţii economice o stare care nu poate fi asemănată cu secătuirea şi restriştea din ultimul război.

Infăptuirile guvernării mele v'au fost credincios înfăţişate la vreme, pentru ca toţi să puteţi vedea cu câtă sfântă îngrijire a fost întrebuinţat banul vostru, banul obştesc.

In alte vremuri, nu de război greu şi de zdruncinare generală a vieţii economice, s'ar fi putut înfăptui mai mult.

Dar, să nu uitaţi, Români, că pe de-asupra cumplitelor greutăţi ale luptei europene, anul acesta ne-a adus chinuitoare încercări pentru noi.

Prăbuşirea Statului şi a dreptelor lui graniţe, cu izgonirea Românilor refugiaţi, a fost urmată de încercarea cutremurului, de nerodnicia unei recolte neîndestulătoare, de nedreapta sbuciumare a revoltei din Ianuarie şi de dreapta jertfă a unui război sfânt.

Nu cred că Providenţa putea să aducă în frământarea unui Neam şi în chinuita răspundere a unui Conducător mai multe poveri de câte au stat în calea noastră din Septembrie 1940 şi până azi.

Prin puterile nebiruite ale Românilor, prin sprijinul vostru al tutulor, prin înţelegerea Aliaţilor noştri, prin credinţa şi lupta noastră, — Dumnezeu ne-a învrednicit să le învingem pe toate şi să aşezăm din nou Neamul pe drumul onoarei şi al drepturilor.

Războiul sfânt a arătat tutulor ce primejdie zdrobitoare ne aştepta din întunericul comunismului, hoardele dela răsărit pândind ceasul când să ne cotropească pământul şi să ne stingă însăşi fiinţa naţională prin invazia care ne copleşise anul trecut — nedrept şi sălbatic — glia Basarabiei şi a Bucovinei.

Numai datorită Cruciadei împotriva Bolşevismului, pornită de marea Armată Germană a lui Adolf Hitler şi urmată de aliaţii noştri, am putut înfrânge — prin jertfa soldatului român — valul cotropitor şi desrobi pământurile strămoşeşti.

Acest lucru nu-l vom uita.

In această luptă, ostaşul român, urmaş vrednic al luptătorilor lui Ştefan cel Mare şi al lui Duca Vodă, ne-a adus nu numai desrobirea, dar şi mândria de a ne fi jertfit pentru Cruce, pentru dreptate şi pentru Europa de mâine.

Războiul sfânt a fost nu numai stânca pe care ne-am rezemat unirea noastră, dar el ne-a înălţat viaţa de Neam pe creste de istorie nouă.

Prin sângele eroilor noştri.

Azi ne-am făcut, nu numai în faţa conştiinţei noastre, spălate de dezonoare, dar în faţa tutulor popoarelor drepte şi vrednice, dovada că Românii îşi stăpânesc destinul şi că ştiu muri pentru zidirea drepturilor Patriei şi pentru apărarea marilor credinţe ale lumii.

ROMANI,

Să ne privim trecutul durerii cu mândrie şi fapta desrobirii şi înălţării cu răspundere.

Azi, în încleştarea lumii, se toarnă tipare de veacuri pentru viitorul Naţiunilor.

Să fim trezi, să fim vrednici de cei cari au murit pentru soarta Neamului, să fim Români.

Lumea care se va zidi trebuie să fie o lume de dreptate, în care popoarele şi clasele sociale să-şi găsească liniştea şi drepturile.

Numai Naţiunile care ştiu să lupte pentru drepturile lor prin lupta dreaptă, nu prin târguri vor putea supravieţui demn marei zbuciumări de astăzi şi de mâine.

Numai popoarele care ştiu să-şi aşeze viaţa pe temeiuri noui de disciplină naţională şi de justiţie socială vor putea fi temelii ale civilizaţiei de mâine şi vor ieşi biruitoare din criza ce va urma războiului. Neamul Românesc a trecut — într'un an de zbucium, de luptă şi de sânge — proba voinţei lui de viaţă şi a puterii lui de înoire.

Dar, jertfa Armatei şi a Ţării, ca şi desrobirea dela răsărit nu este decât chemarea Neamului spre mari împliniri şi noui destine. Viitorul, deschis pe mormântul sfânt al eroilor, spălat de lacrimile orfanilor, ne stă poruncitor în faţă.

De aceia, chemarea mea la judecata împlinirilor mele de un an — care sunt ale voastre ale tutulor — nu este numai o scrutare a trecutului, dar şi un pas pentru despicarea viitorului.

ROMANI,

Să nu uităm că Neamul nostru a mai avut biruinţe.

Dar nu întotdeauna le-am ştiut sluji cu fapta noastră ziditoare. De aceia, azi, vă chem pe toţi, din oraşe şi din sate, bătrâni şi tineri ca să aduceţi nu numai recunoaştere de îmbărbătare, dar şi faptă de credinţă nouă. Vă înfăţişez curat şi românesc gândul meu de răspundere şi vă cer sprijinul vostru, al tutulor.

D. MAREŞAL ANTONESCU

TEXTUL DECRETULUI-LEGE

ANTONESCU
MAREŞAL AL ROMANIEI
şi
CONDUCATORUL STATULUI

In baza dispoziţiunilor Decretelor-Legi Nr. 3052 din 5 Septembrie şi Nr. 3072 din 7 Septembrie 1940;

AM DECRETAT şi DECRETĂM:

DECRET-LEGE

Art. 1. — Naţiunea Română este chemată în Adunare Obştească Plebiscitară, Duminică, 9 Noembrie 1941, pentru a-şi exprima aprobarea sau desaprobarea asupra guvernării desrobitoare a Mareşalului Antonescu, dela 6 Septembrie 1940 şi să exprime încrederea ca Mareşalul Antonescu să procedeze la reforma naţională a Statului şi la apărarea drepturilor Neamului.

Art. 2. — Acolo unde votul nu se va putea aduna, în ziua de 9 Noembrie, va continua în zilele următoare, comunicarea rezultatului fiecărei circumscripţii judeţene plebiscitare, trebuind să fie făcută până la 12 Noembrie a. c. inclusiv.

Art. 3. — Toţi cetăţenii români, de orice profesiune, cari au împlinit 21 ani, sunt obligaţi să ia parte la vot.

Evreii sunt excluşi.

Art. 4. — Votul se va exprima prin Da sau Nu.

Art. 5. — Adunarea Obştească Plebiscitară va fi împărţită în atâtea circumscripţii câte judeţe şi municipii sunt.

Exprimarea votului va fi organizată de Comisii judeţene şi municipale, care se vor alcătui după cum urmează:

Prim-preşedintele instanţei locale de cel mai înalt grad (Curte de apel sau tribunal), ca preşedinte;

Rectorul Universităţii sau cel mai vechi director al şcolii de gradul cel mai înalt din localitate;

Un reprezentant al circumscripţiei, ales de preferinţă dintre ofiţeri, foşti combatanţi, invalizi sau decoraţi de război.

Preşedintele comisiunii judeţene sau municipale va organiza votul, pe secţii de votare, în comunele care compun judeţul şi circumscripţiile poliţieneşti în care este împărţit oraşul.

Art. 6. — Pentru centralizarea rezultatului plebiscitului şi proclamarea rezultatului pe întreaga ţară, se institue Comisia Centrală a Adunării Obşteşti.

Această comisie va funcţiona la ministerul de justiţie şi se va compune din:

Primul preşedinte al Inaltei Curţi de casaţie şi justiţie, ca preşedinte;

Preşedintele Academiei Române;

Un preşedinte al Inaltei Curţi de casaţie, desemnat de ministrul justiţiei;

Primul preşedinte al Consiliului Legislativ;

Rectorul Universităţii din Bucureşti;

Secretar al Comisiunii este directorul afacerilor judiciare din ministerul justiţiei.

Art. 7. — Nici o manifestare prin adunări, discursuri sau alte acte, pentru a exprima aprobarea sau dezaprobarea, propaganda pentru sau contra, nu este permisă.

Nerespectarea acestei dispoziţii se pedepseşte cu cinci ani temniţă grea;

Constatarea infracţiunei se va face de orice organ învestit cu paza ordinei şi se va judeca de instanţele ordinare, după procedura flagrantelor delicte.

Art. 8. — Domnii miniştri secretari de stat la departamentul justiţiei, internelor şi apărării naţionale sunt însărcinaţi cu executarea prezentului Decret şi desăvârşirea operaţiilor acestui Plebiscit.

Dat în Bucureşti, la 5 Noembrie 1941.

ANTONESCU
MAREŞAL AL ROMANIEI
şi
CONDUCATORUL STATULUI

Armata

Armata a dat Ţării în acest an totul. Linişteа, ordinea, onoarea. Pe ea apasă povara viitorului, siguranţa voastră de mâine şi drepturile noastre veşnice. Trebue să dăm Armatei toată jertfa noastră, aşa cum ea ne-a dat toată jertfa sa.

Războiul sfânt ne-a arătat nouă, prietenilor şi duşmanilor, că întemeierea eroică a Principatelor Româneşti, lupta voevozilor, bătăliile lui Mircea, ale lui Ştefan cel Mare, ale lui Mihai Viteazul, ale lui Carol I şi Ferdinand I au fost date de un popor de ostaşi.

Trebue să zidim Neamul pe această menire.

Disciplina naţională trebue să-şi găsească în organizarea noastră militară însuşi rostul existenţii noastre.

Să-l urmăm fără şovăire.

Ţărănimea şi agricultura

Poporul român este un Neam de agricultori şi de ţărani.

Proprietatea şi munca ogoarelor ne-au ţintuit viaţa naţională dealungul veacurilor.

Agricultura şi Ţărănimea trebuesc sprijinite pentru ca să putem păstra în Sud-Est-ul Europei şi în rosturile de mâine ale Continentului sarcina noastră creatoare.

Trebue să ridicăm producţia Ţării, organizând munca, dând inventar agricol ţăranului şi producătorului, organizând împrumuturi prin bănci sătesti pentru a-i înlesni producţia.

Obştiile săteşti, organizarea gospodăriilor comunale, producţia şi importul de maşini şi unelte agricole trebuie să ridice puterea de viaţă a ţăranului şi a proprietarului agricol.

Improprietărirea ţăranilor şi a luptătorilor în pământurile desrobite, întemeierea bunului de familie a unui lot mijlocu inalienabil, vor asigura familiei ţărăneşti noui puteri de viaţă.

Intemeierea industriei agricole va putea să dea braţelor ţărăneşti noui mijloace, să ajute pe ţăranii fără pământ şi să reazeme viitorul copiilor ţăranului nostru, strânşi pe un pământ prea mic, asigurând în acelaş timp şi tutulor producătorilor preţuri ridicate pentru recoltele lor...

Muncitorimea

Muncitorimea trebue să se bucure în noul Stat român de toată grija dreptăţii sociale.

Munca Naţională trebuie să devină garanţia vrednniciei şi strădaniei muncitorilor noştri trudiţi.

Construcţii de case pentru muncitori, cămine şi cantine, premii pentru bunii muncitori, condiţii noui de viaţă sănătoasă pentru familiile lor trebuie să fie înfăptuite odată cu înmulţirea şcoalelor de meserii, organizarea căminurilor de ucenici şi formarea muncitorilor calificaţi de cari are nevoie industria noastră.

Grija Statului şi a Naţiunii trebuie să se aplece asupra tutulor nevoilor muncitorimii, pentrucă de ridicarea lor depinde independenţa şi puterea noastră economică şi ordinea socială de mâine.

Burghezia de muncă

Statul Român nou trebuie să-şi închine toată strădania la formarea şi întărirea burgheziei noastre.

Fără o clasă mijlocie puternică şi independentă nu se poate asigura echilibrul naţional.

Noi n'avem o burghezie plutocratică, dar trebuie să înlocuim printr'o burghezie de muncă toate infiltraţiile străine ale capitalurilor internaţionale care ne-au împiedicat desvoltarea, ne-au minat Statul şi ne-au umilit puterea de creaţie românească.

Comerţul şi industria trebuesc reorganizate în cadrul disciplinei naţionale şi constituite în corpuri profesionale sănătoase şi puternice. Numai aşa vom ajunge la adevărata românizare a vieţii economice şi la formarea elementelor româneşti, cari să înlocuiască infiltraţia străină.

Politica creditelor va fi legată de această funcţiune naţională a industriei şi a comerţului.

Şcoala, Biserica şi Justiţia

Pentru a înfăptui o aşezare temeinică a Neamului trebuie să dăm structurei noastre spirituale noui imbolduri.

Şcoala va fi aşezată pe o bază realistă, practică, ţinând seama de nevoile naţionale de formare a cadrelor de mâine şi de rostul nostru în Sud-Est-ul Europei.

Biserica trebuie să-şi împrospăteze tradiţia şi să devină factorul moral care va face din mistica religioasă a poporului român o mistică naţională şi educatoare a familiei şi a satului.

Iar Justiţia, liberată de povara încătuşătoare a legilor prea multe, trebuie să fie împlinită prin răspunderea şi conştiinţa judecătorului.

Tineretul

Tineretul Românlei de mâine trebuie format într'un spirit de disciplină naţională şi de îndrumare unitară, nu numai printr'o sănătoasă educaţie de familie, dar şi prin ordonarea lui în slujba Neamului, prin şcoală şi alături de şcoală, prin organizaţii închinate acestei formări a cetăţenilor şi ostaşilor de mâine.

Reorganizarea Statului

Toate aceste ţeluri ale revoluţiei naţionale nu pot fi împiedicate nici de starea de război, nici de lupta noastră care nu este închisă. Războiul se duce azi nu numai de armate, ci de întreaga Naţiune.

Frontul intern, coheziunea naţională şi ordinea socială sunt nedespărţite de frontul războiului.

Iar, în aşezarea Statelor care va urma războiului, cu toate consecinţele lui grele şi pustiitoare, vor triumfa numai Statele cari îşi întemeiază de pe acum pârghiile vieţii de mâine. Pentru a putea asigura viitorul de mâine al Neamului, trebuie ca azi Statul să fie organizat.

Statul nostru are tipare prea vechi pentru ordinea nouă care străbate lumea şi pentru împlinirea nevoilor vieţii naţionale.

Legile şi aşezările administrative care n'au împiedecat în trecut atâtea abuzuri şi risipe, trebuesc revizuite, înlocuite, pentru a-i da noului Stat puteri de viaţă şi înfăptuire.

Administraţia Centrală va fi deci simplificată şi reorganizată pe principiul răspunderii şi iniţiativei ministrului.

O lege fundamentală va stabili noua organizare ministerială pe aceste baze.

Administraţia Locală va fi şi ea reorganizată pentru a introduce principiul primarului, pretorului şi notarului funcţionar administrativ permanent, organizat într'un corp administrativ care să selecţioneze meritul şi să asigure stabilitatea şi tradiţia acestei noui magistraturi.

Pe lângă Prefecturi, Preturi şi Primării, vor fi formate sfaturi administrative care să lege organic administraţia de interesele obşteşti prin colaborarea cu cetăţenii constituiţi în sfat.

Formarea cadrelor Statului

Un Stat nou trebuie să se reazeme pe cadre noui.

Universităţile noastre vor fi reorganizate pentru a putea forma cadrele noui prin secţii de învăţământ practic, care să îndrumeze spre funcţiunile Statului elementele cu o pregătire temeinică.

Până atunci, se vor forma pe lângă Ministere corpuri de consilieri ministeriali şi administrativi, cari să îndrumeze noua administraţie.

Organizarea profesiunilor

Profesiunile îndeplinesc în Stat o funcţiune naţională. Ele trebuie să fie în acelaş timp organe de solidarizare a intereselor şi de selecţie tehnică a membrilor, asociaţiile profesionale devenind şi corpuri tehnice în acelaş timp.

O lege de organizare va stabili noua aşezare a profesiunilor. Muncitorii manuali, muncitorii intelectuali de orice categorie, comercianţii, agricultorii şi industriaşii vor fi constituiţi în corpuri profesionale, pe profesiuni, cu organizaţii judeţene şi naţionale.

Reprezentanţii profesiunilor din întreaga ţară vor constitui o Cameră corporativă, care va face parte din Consiliul de Stat.

Consiliul de Stat

Se va institui un organ de coheziune naţională, care va avea trei secţiuni:

a) o secţie corporativă, formată din reprezentanţii profesiunilor;

b) o secţie tehnică, însărcinată cu pregătirea legilor fundamentale ale Naţiunii şi a legilor cerute de Guvern;

c) o secţie naţională, formată din reprezentanţii adunării corporative, ai vieţii naţionale şi diferitelor organizaţii şi instituţii.

Organizarea foştilor luptători

Aşezarea Neamului nostru fiind azi câştigată prin lupta şi jertfa foştilor luptători, pentru a putea lega aşezările Ţării de acei care au contribuit la asigurarea lor se va înfăptui o organizaţie care să unească în fiecare judeţ pe foştii combatanţi.

(Continuare în pag. 3-a)